

Berkeley Audio Design Alpha Series 2 D/A

TOP GUN glazbeni server 2

Goran Maler

"Berkeleyev pretvarač jedan je od najboljih digitalnih zvukova koje sam čuo. Izuzetna prostornost, rezolucija finih detalja, dinamika, timbralna ispravnost, cijeli paket upakiran u jednu nenametljivu, tekuću prezentaciju." Tim riječima sam u WAM-u 43/4 zaključivao slušni test Berkeley Audio Design Alpha D/A pretvarača. Od tada su prošle gotovo dvije godine svakodnevnog druženja s Alphom, što je samo učvrstilo moje mišljenje.

Berkeley Audio Design Alpha Series 2 D/A

Zastupstvo: Acquisitium Magnum

Cijena: 37.500 kn

Ipak, tri godine nakon predavljanja originalne Alphe stiže nam nova inačica označena jednostavno kao "Series2". Radi li se o prvoj ili drugoj verziji uređaja, samim pogledom na uređaj nije moguće otkriti jer su identični. Tek mala naljepnica "Series2" na stražnjoj strani uređaja otkriva o kojoj se varijanti radi. Promjene na novom modelu se odnose na nešto izmijenjen put signala, upotrebu kvalitetnijih dijelova, precizniji unutarnji sat i *software*. Dok sam čekao da na test stigne primjerak digitalnog međusklopa Alpha USB, novu Alphu sam postavio u svoj sistem koristeći modificirani m2tech USB/SPDIF pretvarač.. Usporedbu je bilo lako provesti s obzirom na to da oba uređaja koriste isti daljinski upravljač.. Nakon što su jednom bili usklađeni, bilo je potrebno samo prespojiti ožičenje s jednog na drugi.

Slušni test

Rekapitulirajmo audiosistem u kojem je dvojka preslušavana: Acer One računalo s 2 TB vanjskim WD tvrdim diskom, Windows XP operacioni sustav, Foobar2000 sučelje sa svim *driverima*, Kimber USB kabel 5 m, Alpha USB, AES/EBU veza s Alpha D/A pretvaračem, McIntosh MC501 izlazi i Quad 2905 zvučne kutije.

U osnovi, serija 1 i 2 zvuče vrlo slično. Glavna razlika je u tome što je zvučna slika na seriji 2 pomaknuta prema natrag iza zvučnika. Naglašena otvorenost, prozračnost, separacija individualnih instrumenata i prozračnost oko njih su zvučnu sliku katkad činili gotovo prevelikom,

osobito kod komornih sastava ili klupske svirke. Cijela prezentacija je izuzetno opuštena, tekuća i nimalo digitalna. Timbralna preciznost, bogatstvo i čistoća tona violina u izvedbi Bachovih violinskih koncerata (Hilary Hahn i LA komorni orkestar, DG hdTracks 24/88.2) zvučala je zapanjujuće živo. Mnoštvo filigranski finih detalja, oštro a opet suptilno ocrtane tekture ispunjavale su prostranu zvučnu sliku koja se trodimenzionalno širila u prostor. Visokotonsko područje zvuči ugladeno, uz pregršt detalja i glazbenih informacija. U odnosu na seriju 1 dvojka zvuči još opuštenije i otmjenije. Jedinica zvuči čvršće ali ne i oštrije ili napornije. Čini mi se da je Berkeley ova dva uređaja mogao paralelno držati u proizvodnom programu. Originalni model bolje bi se snašao u zatvorenijim sistemima, dok bi serija 2 na svom terenu bila u danas modernim svjetlijim sistemima sa zvučnom slikom pomaknutom prema slušatelju. Svi oni koji su kupili jedinicu nakon lipnja 2011. godine mogu ju uz nadoplatu nadograditi u seriju 2. Ipak, preporučljivo je najprije, ako je moguće, napraviti usporedbu u vlastitom sistemu.

Bas područje također zvuči vrlo slično. Izuzetno je definirano, energično i vrlo brzo. Na izuzetnoj snimci Sigmund Grovena i Iver Kleivea "HamOrgan" (2L 24/96), na kojoj imamo priliku u paru poslušati najmanji i najveći instrument usnu harmoniku i orgulje, bas linije su tople, bogate, ritmične i propisne težine.

Zaključimo: tko je spreman investirati u beskompromisan digitalni izvor zvuka jednostavno mora poslušati ovaj uređaj jer sasvim sigurno pripada samom vrhu ponude.